משנה · מחברי זמננו · שערי תורת בבל · סדר קדשים

שערי תורת בבל על משנה קינים

רבי זאב וולף רבינוביץ'

ספריית אור ברסלב · or-breslev.co.il

שערי תורת בבל על משנה קינים

רבי זאב וולף רבינוביץ'

מקור הטקסט: ספריא · רישיון: לפי המהדורה: נחלת הכלל או Creative Commons

התכנים שלפניכם נאספו, מוינו, סוננו ונערכו בעמל רב ובמסירות על ידי צוות פרויקט 'אוצריא' (otzaria.org).

לקריאה באתר, עם המפרשים והמקורות ליד כל שורה: https://or-breslev.co.il/library/שערי-תורת-בבל-על-משנה-קינים/
הקובץ נוצר ב־21 בנובמבר 2026 מגרסה v39-202611200317 של הספרייה.

תוכן העניינים

פרק ג 4
משנה ו 4

פרק ג

משנה ו

(פ"ג מ"ו) **פירשה נדרה וכו' קבעה נדרה וכו'**.—לפירוש ר' יצחק ב"ר יהודה (שהביא המפרש כאן) ביאור "פירשה נדרה" שאמרה הרי עלי קן של תורים או שאמרה הרי עלי קן של בני יונה ושכחה מה שנדרה. וענין "קבעה נדרה" שאמרה 'קן זאת תהא לנדרי'. והרמב"ם פי' "פירשה נדרה" שאמרה 'תורים הללו לנדרי' (וכן פירשו הרע"ב והגר"א), וענין "קבעה נדרה" שאמרה בשעת הנדר 'הרי עלי קן ממין פלוני' ואינה יודעת איזה מין קבעה (וכ"ה בפי' הרע"ב)[1]. אבל העיקר בביאור "פירשה נדרה" כפי' הרמב"ם והרע"ב והגר"א, וכעין זה ביומא (מא א): "אין הקינין מתפרשות אלא או בלקיחת בעלים או בעשיית כהן". ואילו ענין "קבעה נדרה" הוא כעין פי' הראב"ד דהיינו שקבעה המין בשעת נדרה[2]. וענין זה שקבעה מין אחד, ואח"כ נעלם ממנה איזה מין קבעה לנדרה, וגם כשהביאה את שתי הקינין לכהן פירשה קן זו לנדרה, והכהן עשה ב' למעלה וב' למטה, אם שתי הקינין היו ממין אחד וגם יודעת מאיזה מין היו, אם היו תורין הרי זו צריכה להביא שתי תורין ושני בני יונה לנדרה משום ספק, שמא עשה הכהן הקן של נדרה למטה, ועוד תביא תור אחת לחטאת. ובכל אופן היא יוצאה: שאם בראשונה עשה הכהן נדרה למטה וחובתה למעלה, הרי עלה לה תור של חובתה לעולה; ואם עשה הכהן תחלה נדרה למעלה וחובתה למטה, הרי יצאה ידי חובת תורין של נדרה, ומשתי התורין שמביאה עתה תהיה אחת לעולת חובתה; ואם הכהן הקריב מחצית חובתה ומחצית נדרה למעלה וכן מחצית חובתה ומחצית נדרה למטה, ואין לה מנדרה אלא תור אחת כשרה שעשה למעלה הרי יש לה עתה לחובתה תור אחת מן השתים שהביאה[3].

[1] וזה להיפך מפי' ר' יצחק ב"ר יהודה. וביאור הגר"א בקבעה נדרה לא נתברר לי.
[2] וכעין זה במנחות קג א: שקבען בשעת נדר; הוריות ט ב: הואיל ונאמר כרת בו כבקבועה.
[3] ופי' הרמב"ם בזה תמוה, ופי' הרע"ב לא נתברר (ע"ש).